

Sygn. akt I ACz 1640/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...) Spółki z o.o. w P.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 25 maja 2012 r., sygn. akt X GC 196/09

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji oddalił wniosek pozwanego o ograniczenie zabezpieczenia dokonanego przez powoda na podstawie nieprawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 9.03.2012 r. przez określenie sposobu realizowania zajęcia przez Komornika na warunkach szczegółowo wskazanych we wniosku, bądź przez zmniejszenie zajętej wierzytelności do kwoty 250.000 zł wynikającej z rachunku bankowego obowiązanego.

Sąd Okręgowy, odwołując się do treści art.742 k.p.c., nie podzielił stanowiska pozwanego, iż wskazywane przez niego okoliczności – a to zachwianie jej płynności finansowej - uzasadniają ograniczenie udzielonego zabezpieczenia. Sąd Okręgowy podkreślił, że dochodzone przez powoda roszczenie związane jest z wykonaniem przez powoda umowy, co nastąpiło na początku 2009 r. a powództwo zostało wytoczone jeszcze w 2009 r. Podkreślił także, że udzielone zabezpieczenie powinno zapewniać uprawnionemu należyłą ochronę, a takiej nie gwarantuje zaproponowany przez pozwanego sposób zabezpieczenia czy też ograniczenie go jedynie do jednego z rachunków pozwanego.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany i zaskarżając je w całości, domagał się jego zmiany i orzeczenia zgodnie z wnioskiem. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to:

1. art. 492 § 2 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 479^{19a} k.p.c. przez przyjęcie, że wskazany przez pozwanego sposób zabezpieczenia nie gwarantuje wykonania wyroku;

2. art. 316 § 1 k.p.c. i art. 217 k.p.c. przez nieprzeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) P. T.;

3. art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 i art. 13 § 2 k.p.c. przez oparcie orzeczenia na okolicznościach faktycznych nieustalonych przez Sąd I instancji w trakcie postępowania;

4. art. 328 § 2 k.p.c. przez zaniechanie wskazania na podstawie jakich dowodów Sąd I instancji przyjął, że kredytowanie bieżącej działalności przez obowiązanego w kwocie odpowiadającej udzielonemu zabezpieczeniu jest możliwe;

5. błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji przez uznanie, że sposób ograniczenia zabezpieczenia do jednego numeru konta nie gwarantuje wykonania wyroku w sytuacji gdy na tym rachunku uruchomiony jest kredyt obrotowy w wysokości 2.400.000 zł;

6. błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji przez uznanie, że prawdopodobnie strona pozwana utworzyła subkategorię zobowiązań o znanym jednostce ryzyku wystąpienia, podczas gdy okoliczność odmienna wynika z materiału dowodowego.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się należy z Sądem I instancji, że ocena zasadności wniosku o ograniczenie lub uchylenie zabezpieczenia udzielonego na podstawie art. 479^{19a} k.p.c. pozostawiona jest uznaniu Sądu. Uznanie to nie polega na dowolności, Sąd bowiem jest zobowiązany wyważyć interesy obu stron postępowania, a zatem z jednej strony mieć na uwadze zapewnienie należytej ochrony słusznemu żądaniu uprawnionego, z drugiej strony nie obciążać ponad miarę zobowiązanego.

W rozpoznawanej sprawie w ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji należycie wyważył te interesy i oddalił wniosek pozwanego. Nadto przy rozpoznaniu wniosku nie naruszył przepisów postępowania związanych z koncentracją materiału dowodowego. Zważyć należy, że postępowanie w przedmiocie wniosku o ograniczenie zabezpieczenia jest mniej sformalizowane. Sąd rozważając wniosek bierze pod uwagę cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a nie tylko ten, który strona zaproponowała na poparcie swego wniosku. Nadto zdaniem Sądu Apelacyjnego dla oceny zasadności wniosku pozwanego prowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach komorniczych było zbędne. Istotne przy tym jest to, że pozwany formułując powyższy zarzut nie wskazuje jakie to dokumenty z tych akt winny zostać dopuszczone jako dowód w tym postępowaniu i mogły mieć wpływ na wynik sprawy.

Pozwany swój wniosek motywował trudną sytuacją finansową, zaburzeniem jego płynności wskutek nieoczekiwanego zajęcia kwoty ponad 800.000 zł. Pozwany wywodził, iż realizuje szereg inwestycji, dla należytego prowadzenia działalności i bieżącego prowadzenia spraw konieczne mu są środki, wskazywał również na swoje zobowiązania krótkoterminowe na kwotę przewyższającą 48.000.000 zł.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego okoliczności te nie czynią wniosku pozwanego zasadnym. Zważyć należy przede wszystkim, że zabezpieczenie zostało wykonane i w pozostałym zakresie rachunki bankowe pozwanego zostały zwolnione. Mając przy tym na uwadze wnioski płynące z bilansów pozwanego, wskazywany przez niego rozmiar prowadzonej działalności, ilość i wartość aktualnie prowadzonych inwestycji, uzasadnione jest stanowisko, że uzyskiwane przez pozwanego przychody z działalności operacyjnej są na takim poziomie, że pozwany jest w stanie bez uszczerbku prowadzić swoją działalność. O ile nie ulega wątpliwości, że dokonane przez powoda zabezpieczenie na znaczną kwotę jest dla pozwanego uciążliwe, to jednak w świetle materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy nie można mówić o nadmiernej uciążliwości, a dopiero wówczas wniosek o zmianę sposobu zabezpieczenia można byłoby ocenić jako zasadny.

Nie zasługuje na aprobatę stanowisko skarżącego, iż wystarczające dla zabezpieczenia roszczenia powoda jest ograniczenie go do jednego z rachunków pozwanego, skoro pozwany na tym rachunku ma uruchomiony kredyt obrotowy na kwotę 2.400.000 zł. Stanowisko to jest oczywiście chybione gdy weźmie się pod uwagę, że z załączonych do akt sprawy wyciągów z tego rachunku bankowego wynika, iż na koniec czerwca 2012 r. pozwany wykorzystał już cały udzielony mu kredyt, a aktualne na dzień 29.06.2012 r. saldo wynosi -2.416.238,69 zł (k. 1186).

Natomiast zarzuty pozwanego zawarte w pkt 4 i 6 zażalenia oceniać należy wyłącznie jako wynik niezrozumienia zaskarżonego postanowienia. W treści zaskarżonego postanowienia trudno poszukiwać wniosków, których wywiedzenie skarżący kwestionuje. Dalsza polemika z tymi zarzutami wydaje się zbędna.

Z tych względów Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie jest uzasadniony wniosek pozwanego o ograniczenie zabezpieczenia. W tym stanie rzeczy zaskarżone orzeczenie było trafne i Sąd Apelacyjny, po myśli art. 385 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c., postanowił jak na wstępie.

MR